

Sygn. akt III S 180/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

ze skargi J. R. (1)

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Tarnowskich Górach pod sygn. akt I C 934/14

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

postanawia:

- 1. stwierdzić, że w postępowaniu Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach, w sprawie o sygn. akt I C 934/14 nastąpiła przewlekłość postępowania;**
- 2. przyznać skarżącej J. R. (1) od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach kwotę 2 000 zł (dwa tysiące złotych);**
- 3. zobowiązać Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach do niezwłocznego przesłania akt sprawy wyznaczonemu biegłemu albo zażądać od odpowiedniego instytutu naukowego lub naukowo badawczego sporządzenia opinii;**
- 4. zwrócić skarżącej J. R. (1) opłatę od skargi w kwocie 200 zł (dwieście złotych);**
- 5. zasądzić do Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach na rzecz skarżącej J. R. (2) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

S SO Marcin Rak SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III S 180/17

UZASADNIENIE

Skarżąca J. R. (1) wniosła skargę na naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie z jej powództwa przeciwko S. R. o zapłatę, zarejestrowanej w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach pod sygnaturą I C 934/14, żądając stwierdzenia wystąpienia w niej przewlekłości postępowania, zasądzenia na jej rzecz od Skarbu Państwa kwoty 2 000 zł oraz zwrotu kosztów postępowania skargowego.

Uzasadniając skargę twierdziła, że postępowanie sądowe toczy się od 3 lat, ostatni termin rozprawy odbył się blisko 1 rok temu i do chwili wniesienia skargi nie został wyznaczony nowy. Wskazała także na długi okres czasu jaki upłynął

pomiędzy złożeniem pozwu, a pierwszym terminem rozprawy, długie przerwy pomiędzy poszczególnymi terminami rozprawy oraz uwzględnienie wniosku strony pozwanej o odroczenie terminu rozprawy zaplanowanej na dzień 9 06 2016r., na który powódka nie stawiała się.

Udział w sprawie zgłosił **Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego Tarnowskich Górach**, który wnosił o oddalenie skargi.

Podnosił między innymi, iż sprawny bieg postępowania napotkał na przeszkodę w postaci braku biegłych odpowiedniej specjalności i odmową wszystkich biegłych ad hoc, do których zwrócono się pisemnie lub telefonicznie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Pozew skarżącej J. R. (1) wpłynął do Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach w dniu 4 07 2014r.

Od czasu zarejestrowania sprawy upłynął okres ponad **3 lat**.

W toku jej rozpoznawania przez Sąd Rejonowy podejmowano w niej następujące czynności:

Po uzupełnieniu braków formalnych pozwu w dniu 24 07 2017r., zarządzeniem z dnia 25 09 2014r. nakazano doręczyć odpis pozwu pozwanemu.

W dniu 12 12 2014r. wpłynęła odpowiedź pozwanego. Zarządzeniem z dnia 16 12 2014r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 30 03 2015r.

Na terminie rozprawy przesłuchano świadka i celem przesłuchania stron odroczone termin rozprawy na dzień 27 08 2015r.

Zarządzeniem z dnia 23 04 2015r. po wpłynięciu wniosku dowodowego powódki nakazano wezwać świadka na termin rozprawy.

Na terminie nie stawił się świadek, a pełnomocnik powódki złożył pismo procesowe wraz z prywatną opinią, którego odpis doręczono pełnomocnikowi pozwanego określając mu termin do ustosunkowania się do niego. Celem przesłuchania świadka rozprawę odroczone na dzień 22 12 2015r., który ponownie odroczone celem prawidłowego zawiadomienia świadka na dzień 15 03 2016r.

Na terminie przesłuchano świadka i celem przesłuchania stron odroczone na dzień 9 06 2016r.

W dniu 9 06 2016r. wpłynął wniosek pełnomocnika pozwanego o odroczenie terminu.

Termin odroczone na dzień 8 08 2016r. Przesłuchano strony, dopuszczono dowód z opinii biegłych i zobowiązano pełnomocników stron do wpłacenia zaliczki na koszty opinii oraz określono im 14 dniowy termin do złożenia zagadnień będących przedmiotem badania przez biegłego.

W dniu 25 08 2016r. wpłynęło pismo pełnomocnika pozwanego, a w dniu 29 08 2016r. została przez niego uiszczona zaliczka.

Zarządzeniem z dnia 28 09 2016r. zwrócono się do (...) Stowarzyszenia (...) z prośbą o wskazanie biegłych z odpowiednimi kwalifikacjami.

18 10 2016r. wpłynęło pismo, w którym wskazano dwóch biegłych.

W odpowiedzi na zapytanie Sądu biegły J. P. odmówił wykonania opinii.

Zarządzeniem z dnia 2 12 2016r. zwrócono się (...) Instytutu (...) o możliwość sporządzenia opinii w sprawie.

Zarządzeniem z dnia 6 12 2016r. udzielono akt do sporządzenia opinii 26 01 2017r. ponaglono o ich zwrot z opinią. Ponownie ponaglono 15 03 2017r. Zarządzeniem z dnia 15 05 2017r. nakazano ustalić, czy opinia została wydana.

Wobec braku odpowiedzi, zwrócono się o zwrot akt pod rygorem nałożenia grzywny.

W dniu 30 05 2017r. akta zwrócono z informacją o braku możliwości skompletowania zespołu ekspertów oraz przeprowadzenia ekspertyzy.

W celu rozpoznania sprawy wyznaczono **6 terminów rozprawy**, pomiędzy którymi **występowały wielomiesięczne odstępy czasu**.

Termin wyznaczony na dzień 27 08 2015r. został odroczony celem przesłuchania świadka T. M., którego przesłuchano dopiero na terminie 15 03 2016r., na którym pomimo obecności stron nie przeprowadzono dowodu z przesłuchania stron. Natomiast na kolejnym terminie wyznaczonym celem przesłuchania stron nie stawił się pozwany, a powódki nie przesłuchano.

Przy rozpoznaniu sprawy nie dochowano zatem zasady koncentracji czynności postępowania.

Do opóźnienia w rozpoznaniu sprawy doszło również przy przeprowadzaniu początkowo dowodu z opinii biegłego, a następnie z uwagi na ograniczoną ilość biegłych specjalizacji implantologii opinię Instytutu, który pomimo trzykrotnego ponaglenia nie sporządził opinii (dowód z opinii dopuszczono w dniu 08 08 2016r., akta zostały przesłane do Instytutu (...) w dniu 7 12 2016r.,

w dniu 30 05 2017r. akta zostały zwrócone bez opinii – dowód z opinii był przeprowadzany bezskutecznie **ponad rok**).

Czyni to skargę co do zasady uzasadnioną, co stosownie do regulacji art. 12 ust. 2 w związku z art. 2 ust 1 i 2 ustawy z dnia 17 06 2004r. o skardze na naruszenie prawa stron do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004r. nr 179, poz. 1843) obligowało Sąd do stwierdzenia wystąpienia przewlekłości postępowania.

Uwzględniając wskazane powyżej okoliczności uznać należy, że żądana

od Skarbu Państwa kwota 2.000 zł w świetle regulacji art. 12 ust. 4 powyższej ustawy jest uzasadniona.

Pomimo dopuszczonego dowodu z opinii biegłego do chwili obecnej akta sprawy nie zostały przesłane biegłemu, wobec czego zachodzi potrzeba zobowiązania Sądu rozpoznającego sprawę do niezwłocznego podjęcia tej czynności, przy czym w przypadku wystąpienia przeszkód w znalezieniu osoby posiadającej odpowiednią wiedzę specjalną w celu sporządzenia opinii Sąd rozważy możliwość zażądania jej sporządzenia od odpowiedniego instytutu naukowego lub naukowo badawczego sporządzenia .

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na zasadzie art. 8 ust. 2 w zw. z § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

Opłatę od skargi polecono zwrócić w oparciu o regulację art. 17 ust. 3 ustawy.

Reasumując, rozpoznana skarga co do zasady była uzasadniona i dlatego na podstawie powołanych regulacji prawnych orzeczono jak w sentencji.

SSO Marcin Rak SSO Henryk Brzykiewicz SSO Leszek Dąbek